

НОВА БЪЛГАРИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И КНИЖЕЖНОСТЪ.

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНЪЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪКЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шестъ мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.

Писменни работи за вѣстника се проваждатъ до Редакцията, а парични до Издателя.

За обявления се плаща за първий пътъ 10 стот. на реда, за слѣдующитъ по 5 стот. за послѣдната страница, за първата двойно. Абонати и обявления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

Да се разберемъ!

Ако има безчетъ вѣри, народности и партии, тѣ сж у *матушката* — Россия. Вѣритѣ сж исповѣдватъ открито, народноститѣ пакъ сжщо, а партиитѣ, макаръ и тайно, но тѣ ги има, има и консерватори, и либерали, и радикали, и социялисти, и чело-вѣколюбиви нихилисти; ала нихилисти не като нашитѣ Князокрадци, които премахватъ конституционенъ Князь, който се държи тѣй популярно, както председателя на една република, а намѣсто него искатъ да продаждъ България на тирански царъ, не такива нихилисти, а които вѣрватъ въ Бога на разума; които не признаватъ никакви помазани глави и сж готови да напишжтъ съ кръвта си, че помазанието е лъжа; и при сички тия партии, при мно-жество сѣзаклятици, царевбийци, щомъ е бивало война, щомъ е потеглела Россия на война, сички партии сж мѣжвали, като ли че не ся родени.

И простия, и най интигентния е задушавалъ своето рѣшение за вътрешна борба, когато е имало външенъ неприятель.

Преди преврата, 9-й Августъ, у наши, у България вѣритѣ и народноститѣ не сж имали толкова гласностъ, не сж носили тѣй открито и тържественно знамената си, както партиитѣ. И слѣдъ дълги борби, либералното знамѣ съ конституцията се държеше най високо отъ Г. С. Стамболова, като председателъ на камарата.

Съ настѣпване на ужасний 9-й Августъ, слѣдъ оставанieto ни безъ Князь, днешния министеръ Прѣдседателъ повика подъ чисто българско знамя, сички партии, сички синове на България, за да се бориме срѣщу външни неприятели и запазиме независимостта на отечеството. Той привикваше даже и цанковиститѣ съ Цанкова, при сички тѣхни черни душици. Привикваше ги, и то не че ще помогнатъ съ своето ничтожество, но само да не се каже отъ външния свѣтъ, че има българинъ предателъ на своето отечество. Каква хубава идея, какъвъ безцѣненъ патриотизамъ. Но тия пѣкленни синове не

послушаха патриотическия гласъ на Стамболова, и останаха да окайватъ днитѣ си. Но да оставиме миналото.

Сѣки вижда, че предъ насъ се испречва за пролѣтъ война, сѣки усеща, че на барутъ мириши: че слѣдъ мѣсецъ два може да узбухне ужасна война. Е, въ това опасно врѣме, не трѣба ли да се задушжтъ дребни — едри честолюбия? било частни или партизански? Не трѣбали да бѣдиме сички като едно тело? По долни ли сме отъ русскитѣ патриоти? Българина, когото хвалятъ сички чужденци че е интигентинъ и патриотъ, сега белки ще се покаже по-долянъ отъ утрепания руски мужикъ? Не, Българина, българския гражданинъ и селянинъ вчера показва нагледно, че той цѣни врѣмената, че той се спажтява въ опасни врѣмена, и цѣния народъ върви като единъ човѣкъ, и сега като вижда какви ужасни врѣмена има да прокара пакъ ще върви по сжщия патриотически пътъ, а незначителни интриганти, каквито сж апостолитѣ на вѣстникъ „Добружа“, съ нѣкой бесарабски свѣтници, които сеятъ раздоръ мѣжду Българи и Турци, мѣжду Гърци и Ерменци; които хвърлятъ камъ на най свѣщенитѣ учреждения, въ сѣдилищата; като не оставиха ни Докторъ, ни сѣдия, ни кметство, ни търговци, ни учители не испожржени; тия подли твари, въ тия критически врѣмена, които направиха хубавата Варна на 20 фракции, и си служжтъ съ девизата „раздѣлай и владей;“ тия алчни личности които се опропастили на семейства брачния оджръ и глѣдатъ сѣкидневно жертвитѣ си, които долни твари се цалуватъ съ чубукчитѣ, само тѣ ще останатъ проклѣти въ това критическо врѣме и като дяволи ще се низвержжтъ.

Ний молиме съгражданитѣ си, да отхвърлятъ широкия имъ вѣстникъ въ който си покриватъ чернитѣ пѣкленни дѣла, като гробна плащаница, която покрива смрадни гробища, да не слушатъ пѣкленнитѣ имъ интриги, като ни дѣлятъ на Българи: консерви, либерали, за себѣси и предатели; като дѣлятъ турцитѣ на черкези, татари, стари и млади; да не

слушаме тия тѣхни интриги, а да вървиме, братски; подъ знамето на българското единство.

Ний сме биле тука отъ преди години още учители, и знаемъ че Варна е била най зговорна. Зговорна бѣше и въ най критическитѣ врѣмена на 9-й и 19-й, но отъ 5 мѣсеца сж е разбѣснувалъ единъ дѣволъ, помѣжду ни, хелбата ще се прѣсне, само ний да се *разберемъ!* Въ джнъ земя ще го патжп чемъ.

Ж.

Общински свѣти и общинско управление.

Новоназначеното, въ градътъ ни, общинско управление, или свѣтъмъ не разбира какво [ще каже *общински свѣтъ* и *общинско управлѣние*, или пъкъ се преструва на ахмакъ, по нѣкой тъпки адвокатски свѣти за да печели врѣме и тѣй дано придума нѣкого отъ членовѣтъ на свѣта, които сж си подали оставкитѣ, за да си състави свѣтъ. Ний обичаме да върваме първото, че свѣтъмъ не разбира какво нещѣ е община; защото знаемъ, че слѣдъ като агитираха венчки, слѣдъ най-хубанитѣ общания като неможиха да поклатятъ ни одного отъ честнитѣ лица, що сж си подали оставкитѣ; и слѣдъ разнитѣ заплашвания, че одному ще земжтъ 16 годишно момче за войникъ, че втори ще заточатъ като черкезинъ, на трети ще затворятъ училището ерменско чрезъ всемогущий инспекторъ.

Слѣдъ сички тия опити, като несполучиха да кандърдисжтъ нѣкого да стане толкози долепъ, щото да си облизже подписа; като видяха казваме, че повечето болшинството отъ избранитѣ лица иматъ много поголѣма честъ отъ нѣхъ, и не прѣематъ да засѣдаватъ съ таквози управление, тѣ трѣба свѣтъмъ да не разбиратъ, или незнаятъ да четжтъ *закона за общинитѣ*, та управляватъ безъ свѣтъ; за туй ний виждаме за нужно, да имъ обясниме какво нѣщо е управление и свѣтъ, и като на неразбрани хора, ний трѣба да имъ дадеме неглѣденъ примѣръ.

Общинския съставъ може да уподобиме на Камарата. Камарата има

бюро, което е у правителното тѣло, а съвѣта който има рѣшающа гласъ, сж сичкитѣ представители. Камарата не може да се отвори и не може да има първо заседание, ако нѣма повече отъ половината на представителитѣ, а послѣ не може да има заседание ако нѣма единъ повече отъ половината на присѣтствующитѣ представители. Въ първата редовна сесия, 15 Октомврий, трѣбва да има повече отъ половината.

Сегашния законъ за градскитѣ общини е положенъ почти на сжщата основа. Въ 65 членъ е опредѣлено: че трѣба да има четири редовни сесии. Първата се опредѣля въ първия понеделникъ на мѣсець Януарий. Въ тая първа редовна сесия трѣба да има непременно единъ повече отъ половината на цѣлия съставъ, щомъ не се събержтъ въ редовната сесия повече отъ половината, нѣма общински съвѣтъ, не може и да има никакво заседание.

Членъ 69 гласи: „свѣта не може да рѣшава ако неприсѣтствуютъ повече на половината отъ членоветѣ му.“

Послѣ пъкъ казва: „Ако слѣдъ първата покана членоветѣ не се съборжтъ въ изискваното число, повикватъ се повторно, и този пътъ колкото души и да дождѣ на заседание, рѣшаватъ окончателно поставениятъ въпросъ на дневенъ редъ“ сега, ако тѣхна милость, новитѣ ни кметове, се основаватъ на втората алинея, че слѣдъ като канили съвѣтниците и не дошле, то колкото дождѣ, или хичъ ако не дождѣ пакъ ще я каратъ, това не може да бѣде.

Нѣма ли поне едно законно събрание отъ съвѣтниците, то нѣма и общински съставъ, както не може да има камара, ака не се явятъ повече отъ половината за отваряне на събраниято.

Що ни трѣба да ходиме далеко. Закона за общинитѣ ясно опредѣля длѣжноститѣ на съвѣта отдѣлно и длѣжноститѣ на управлението — на кмета отдѣлно.

Нѣжду друго, законодателя е предвидялъ, че съвѣтитѣ, и то и общински и окръжний трѣба да избержтъ „сконтовий комитетъ за Банката.“ Белки това е шега работа, Банката която има 20 милиона лева, да се расплага отъ кого да е?

Сконтовий комитетъ рѣшава да се даде нѣкому пари или не. Ако тоя комитетъ е избранъ отъ единъ кметъ само, и единъ председателъ на постоянната комисия, и тѣ или по непознаване хората, или нарочно избержтъ лица, които ще распилеятъ паритѣ, кой ще отговаря? Кмета съ честната си праздна кесия ли?

Законодателя дава съвѣтитѣ на двѣ учрѣждения, и тѣ отговарятъ.

Бюджета се рѣшава пакъ отъ съ-

вѣта, ами ако нѣма съвѣтъ, а кмета съ помощницитѣ рѣшжтъ да зематъ толкова заплати колкото е прихода? Ще кажете: има опредѣлено до колко най-много; ами ако трѣба колкото е най-малка заплата, за да има и за други работи; кой кметъ ще си рѣши най-малката заплата?

Въ глава 8, членъ 79, алинея 11, съ бѣлѣжката въ закона гласи: че съвѣтитѣ условятъ или уволняватъ: лѣкари, аптекари, архитекти, инженери, секретари, началници и бирници; а ако нѣма съвѣтъ какво ще стане? Кмета може да нареди на тия длѣжности свои роднини, и тогава ще стане роднински съвѣтъ, хасжлъ България за себе си!

Съвѣтъ е отдѣлно нѣщо, то е рѣшающето тѣло, а управлението е изпълнителната властъ. Хичъ да не се лажите приятели, че ако недоджѣтъ отъ членоветѣ болшинство, ний ще си я караме бизъ-бизе. Това не може. Безъ съвѣтъ, долу управлението!

Ж.

ВЪТРЕШЕНЪ ОДѢЛЪ.

Въ 14 брой на в. Добруджа“ срѣщаме едно антрифиле въ което се казва, че Гражданитѣ глѣдали съ недоверчиво око на пощата и че кореспонденцията имъ не била добръ гарантирана. Обръщаме вниманието на Главн. Управл. въ София, да се распорѣди и исчисти такивато чиновници, ако ги има, а ако ли не пъкъ, то да даде подъ сждъ клѣветниците и се наказятъ примѣрно. Не е шега да ся цапа едно отъ най-добрихъ нареденитѣ ни управления, което горѣ долу ни представя предъ цѣла Европа, а освѣтъ това и като учрѣждение съ мѣждународенъ характеръ. Ви, Г-да, ще направите и чужденцитѣ да не иматъ никакво довѣрие въ нашитѣ пощи и телеграфи! — Дяволъ да Ви земе проклѣти синове, харамъ Ви българската земя!

Я ни кажете Вий кое остана за Вази добро?

1. Сжда лошъ та лошъ, предателски — Мирски.

2. Училището-гимназията ужасъ, развалено, пропасть.

3. „Дѣтска градина“ нищо и никакво, да се затвори.

4. Болницата, мржотия, вагабонства, ужасъ.

5. Пошитѣ телеграфитѣ не сж сигорни, писма отваряли. (Това се отнася за прокурорския надзоръ, но и ний да кажемъ дрѣ.)

6. Градския Докторъ неспособенъ — нищо не чини. Правителствения сжщо (и се правителство браните.)

7. Бившето кметство имало нечисти работи,

8. Събирающитѣ се граждани въ Мирски пияници, страхотия.

9. Избранитѣ отъ Вази Турци за съвѣтници сега излизатъ черкези, за заточение.

10. Вѣстника „Нова България“ парцалъ, ничтожно нѣщо!

И вий се викате че сте за България и за правителството! Патриоти! пуста лудница. Ами я ни пораскажете Вий за събѣ си, ангели мили, я ни кажете отъ вждѣ сте Вий, звѣздици мили! да надиеме да Ви се поклониме! Я кажете, или ще Ви кажеме хж! ще Ви кажеме откритичко кой Ви е вожда, какъ е свършилъ въ Одесса университетъ на 63, когато той е отворенъ на 69. И послѣ сички честни работници; саде истории сме вепонасѣбрали, на сичкото Ви сомнище. Е че мжлчяхме ужъ да не отговаряме на ипения, самъ да унѣмѣе да не сж уподобяваме на Вази, но...

Съобщаватъ ни, че нѣкой си цароградски чибукчия, писалъ въ тукашния турски вѣстникъ за съгражданинитѣ ни Г-нъ Спасъ Снасова, бивши помощникъ кмета, че билъ ходялъ безъ работа. Това дѣйствително може да се случи съ единъ нашовеки чибукчия, какъвто е Недибъ бейзахде, той може отъ каймакаминъ да бѣде кебанчия и чибукчия, но за българскитѣ чиновници, особно изборнитѣ, като Г. Снаса, трѣба да се знае че тѣ сж повече търговци, и Г. Спасъ може да издѣржа въ кашерията си въ Свищовъ много подобни ефеңдета. Ний желаемъ Недибъ Назиръ да не бѣснува много, при голѣмата свобода въ България, защото разбутва ранитѣ ни нанесени въ турско врѣме като отъ него ефеңдета на пази, а не на съвѣтниците имъ бесарабци, които въ него врѣме пияха руска боза и ѣдеха влашка мамалига, а сега имъ даваме хубава францезла, но ще имъ пресѣдне.

Сжщия вѣстникъ пише нѣкой клѣвети за най-добрия ни съжителъ Зюмрюлу, който притѣжава едно морално и материално богатство, което е спечелилъ съ честенъ трудъ, а не като нѣкакви хазѣрджий съ кражби и недибовци съ чибукчилжѣ.

Въ 13-ий брой на листѣтъ си бѣх-ме обявили, че противъ 16 членъотъ закона за управленията на Банката градския и окръжний учрѣждения, безъ съвѣтитѣ, сж избрали сконтовия комитетъ за Банката и проводили за утвърждение въ министерството на финанситѣ.

Съ пълно сърдечно удоволствие се научаваме, че Г-нъ Финансовий министръ Начевичъ, противъ когото многомина съ негодавание викатъ защото билъ консерваторъ, той, като почита и пази закона повече, отъ сичко, защото поменжтитѣ избори се противъ 16-ий членъ на закона за-

Банката, отхвърлил ги е, не ги приелъ. Нека и либералитъ толкова да правятъ, ще имъ благодариме безмърно. Ний сме за законността.

Едно високопоставено лице е благоволило да се изрази, оня денъ: „Дорде е стоиловъ на властъ, ще Ви покажа азъ Васъ.“ Ний молиме сички чиновници, да се благодарятъ на клжститъ заплати, които излизатъ отъ гърба на сиромашията, безъ да я плашатъ по кавенетата, че ще имъ доде „тѣсно около шията“, ако ги чуе властта.

Запитване. Г-да у вѣсти. „Добро-жа.“ Вий съчинявате *халима* за Г. Г. К. Мирски и Директора на Гимназията само да хулите; ами ако бѣше отъ наша страна безнаравственния случай, който има единъ отъ редакторитъ Ви професори, който при семейство, сега сии у Байчови, ако такъво чудо се случило около пазни колко листа щяхте да напишете? Ний не слизаеме толкова ниско Ваше нахалнически превъзходателства. При сичко, че това много злѣ влияние на ученицитъ, но ако го раздржваме още по лошо; колко за пазни, да си отмжстиме на Вашитъ подли лсувни, това е най добръ случай, нали?

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Извличаме отъ в. Gazette de Belgique слѣдующето:

По причина на важноста която се отдава на австро-германския сжюзъ и на князъ Бисмарковата рѣчь, ний считаме за нужно да изложиме въ краткъ оцѣненията на по-главнитъ европейски вѣстници.

Journal de Saint-Petersbourg като превежда декларацията на Reichsanzeiger спорѣдъ която публикацията на австро-германския сжюзъ е станала съ цѣль, да се тури единъ край на съмнѣнията относително неговия отбранителенъ характеръ, казва:

Reichsanzeiger дава да се разбере че и дветъ правительства сж се водили отъ миролюбиви чувства, и че тѣ сж увѣрени че публикацията на сжюза ще разсипи всичкитъ съмнения относително това.

Ний, свжршва Journal de Saint-Petersbourg желаеме само едно нѣщо и то е именно постиганнето на тѣзи цѣль.

Новое Врѣме мисли, че рѣчта на Княза Бисмарка съдържа миролюбиви намѣренния и че тя ще по-успокои. При все това, този вѣстникъ намира че нѣкои части отъ тази рѣчь, особено що се касае до, Руссия се съвсѣмъ тъмни.

Opinione казва, че публикацията на сжюза е едно прѣдизвѣстие не само на Руссия но и на всѣка друга сила която би пожелела да предизвика война.

Найважното нѣщо състои въ това, че

туй прѣдизвѣстие се е счело за нужно въ Виена както и въ Берлинъ, то показва че мира не е усигоренъ днесъ за днесъ и за това ся е намѣрило за необходимо да се положатъ усилия за дано ся предвари едно обжскаване.

Popolo Romano се пита ако тѣзи публикация значи че войната е неминуема.

Ний не вѣрваме, казва този вѣстникъ, понеже ний ся нампряме прѣдъ една еволюция която не е безъ опасности, но която може да расчисти много мжнотии които застрашаватъ мира,

Pungolo, отъ Неаполъ, претендира че Германското правителство както и впенското биле предварително извѣстили италианското за тѣхното намѣренне, да публикуватъ австро-германския сжюзъ.

Capitan Fracass казва:

Позволено ни е да вѣрваме, че слѣдъ публикацията на Австро-Германския договоръ, Руссия и Германия неможатъ вече поднови искрени отношения по-мѣжду си, и че това което до сега се считаше за най вѣрната гаранция на мира вече не съществува.

Don Guichotte казва, че публикацията на Австро-Германския сжюзъ е навѣрно отговора на послѣдното обжскаване мѣжду Франция и Руссия.

Тѣзи публикация прилича на едно истинско предизвикание. Отъ сега Руссия трѣба да ся рѣши или за миръ или за война. Послѣдното фатално и се налага, това е общото впечатление мѣжду италианскитъ депутати.

Отъ Гимъ телеграфиратъ на в. Temps:

Отъ като се е публикувалъ Австро-Германския сжюзъ, тука не се въздржатъ до толкова относително договора мѣжду Италия и Германия, даже даватъ и нѣкои разсѣнения върху съдържанието му. Казватъ че този договоръ е единъ видъ прибавка на Австро-Германския и че той усигорява западната граница на Германия. При все това, този договоръ не заджжжава тѣзи двѣ сили въ случай че една отъ тѣхъ се нападне отъ Франция, да си помагатъ съ всичката войска която всѣка една отъ тѣхъ располага. Ако Франция нападне Германия, Италия трѣба да натрупа 300,000 души на Алпийската граница. Ако Франция нападне Италия то Германия ще постжпи по сжщия начинъ и съ сжщата сила. Договора не предвижда освѣиз случая за едно нападение отъ страна на Франция; ако друга сила нападне една отъ дветъ сжюзници, то другата ще пази приятелски неутралитетъ до тогизи, до когато Франция не помага на нападателя. Въ тѣзи случай Casus foederis ще се преложи. Договора казватъ съдържалъ единъ членъ въ който ся определява ясно отбранителния характеръ на сжюза. Словото на Бисмарка, казва Debats, трѣба да благодари всички онии, които като насъ желаятъ мира.

Но като прочетеме слѣдъ сичко това, слѣдующата най-нова телеграма, ще видиме, че пакъ *на барутъ мириме*:

Една депутация отъ Камарата като поздравила Францъ Иосифа, той е отговорилъ:

Скоро ще мога да поздравя австрийскитъ войски съ побѣда.

Изъ тукашнитъ вѣстници.

В. „Свобода“ като прави едно обширно предисловие за депутатитъ, съ какви и какви цѣли зематъ депутатския мандатъ. обнародва слѣдующето писмо, съ приличнитъ коментарии, които нецѣло помѣстяме, безъ предисловието.

Макаръ да се казва че писмото е на единъ адвокатъ депутатъ, по то много прилича на нашето *лусарче талигата* Байчева.

Ето писмото:

„София, 15 Декември 1887 год.

Господине Н. Н.

Между другото съобщии на приятелитъ, че азъ съмъ за сега много добръ, и камарата си слѣдва работата, на т. м. бѣхъ на маса при Княза, имаше такива ястнети приготвени, гдѣто азъ прѣзъ живота си не съмъ виждалъ. По препоржката на нѣкои отъ министритъ, Княза ме пригърна и палуна, распита ме за окржга и чиновницитъ, на когото расправихъ всичко подробно, а най-много за езунтика Окржжния Управителъ, за когото се обѣща Княза, че ще гоаери на Стамболова да го отчисли. За нотарюса и члена Н. Н. при всичко, че искахъ да ги отчислятъ, но по милость ги примѣстиха на друга длжжностъ. Сега г. Х., като е нотарюсъ, работата ще върви добръ, ако не върви по волята ми, щго отчисля. Окол. въ околнитъ Х. Х. началници отчислихъ, и братята ми скоро ще бѣдѣтъ назначени за околийски началници. Прокурора Х. нека си гледа у назвата. Щѣхъ да отчисля и председателя на сжда, нѣ по семейни причини го оставихъ до на пролѣтъ. Г-нъ Стоиловъ ме натовари да му съобщавамъ всичко, каквото вършатъ сждитѣ. Г. Стамболовъ два нѣти ме кани, за да приема Управителъ въ Руссе, нѣ азъ отказахъ и поисканъ нашия градъ. Въпроса остава висящъ; министритъ ме много обичатъ даже и Господинъ Начевичъ ми загатва да приема главенъ секретаръ при него, защото Бѣлчева не можалъ вече да го търпи. Всички депутати отъ нашия окржгъ слушатъ мене, само единъ малко на вжже играй. Окол. началникъ турихъ на ржка и скоро ще бѣде отчисленъ. Офицеритъ трѣба да благодарятъ мене за много нѣща, съ една рѣчь, азъ при всичкитъ министерства имамъ влияние така щото никой чиновникъ не ще смѣе да ми се противи за каквото и да е, почти всѣка вечеръ съмъ на маса съ министри, така щото дневнитъ пари ще ми останатъ бжръ. Въ протоколитъ при всичко че не виждате да съмъ говорилъ нѣщо, нѣ въ частнитъ събрания на Панаха, азъ развивамъ най-важнитъ и деликатни въпроси. Прочети писмото на

Печатн. Хр. Н. Войниковъ, — Варна.